

[Hagen Hagensen]

vore videre drøftelser af lovforslag nr. L 38 om kulbrinteskat.

Jeg skal blot gøre nogle enkelte bemærkninger om det og sige, at vi kan drøfte det videre, der er teknik i det. Men den forskudsbeskatning, som man vil indføre her, er jeg noget betænkelig ved, al den stund vi kommer til at bryde med et princip herhjemme i henseende til selskabsbeskatning, og det er jo det, der er tale om her. Den særlige skat, man vil have, skal indbetales i to årlige rater, altså stort set på et tidspunkt, hvor man ikke aner noget som helst om, hvad der kommer ud af det.

Hvad værre er: når man ikke ved, hvad der kommer ud af det, og første rate har været for lille og anden rate derfor bliver større, lægger man et beløb oven i første rate. Jeg skal dog retfærdigvis føje til, at man også trækker en procent fra, hvis det viser sig, at første rate har været for stor.

Men alt i alt er der et usikkerhedsmoment, og det overføres i øvrigt også på de ikke helt logiske renteforhold, der er taget med i forslaget. Jeg kan ikke se, at det forhold, at den almindelige afregning af selskabsskat, som jo først kommer senere på året, og som betyder en væsentlig rentefri udskydelse af skattebetalingen, skulle være begrundelse nok for at indføre en forskudsbeskatning på dette område. Jeg tror, det var bedre, om man ventede, til man havde gjort resultatet op, og så betalte skatten derefter.

Så vil jeg opholde mig et øjeblik ved, at ministeren foreslår, at den skattepligtige uden opfordring skal give en række oplysninger vedrørende entreprisekontrakter, der indgås med virksomheder hjemmehørende i udlandet. Jeg tvivler meget på, om det kan være rigtigt at gå så langt, at man egentlig skal nå til at have interne forretningsforhold drøftet og lagt frem. Der må nok være en grænse, og vi må drøfte det ganske nøje. Det kan godt være, at ministeren skal have bemyndigelse til at fastsætte særlige krav til selskabernes regnskaber, men det vil vi da godt vide lidt om, hvordan det skal være, og hvorfor alle skal benytte kalenderåret som regnskabsår. Det er jeg ikke sikker på er rigtigt.

Lad mig slutte med at sige, at jeg ikke kan lide § 13 i lovforslaget, der siger, at ministeren kan bestemme, at oplysninger, der er afgivet vedrørende aktiviteter, der er omfattet

af kulbrinteskatteoven, kan videregives til andre offentlige myndigheder. Der vil jeg ganske nøje have at vide, hvilke myndigheder de kan videregives til. Jeg mener, at tavshedspligten for skattemyndighederne bør være så absolut, at den også i dette tilfælde udelukker, at det bør kunne gives videre til andre.

Ivar Hansen (V):

Vi vil ikke tage endelig stilling til denne sag her ved første behandling, for vi må først se, om der kan opnås enighed om lovforslag nr. L 38, den egentlige kulbrinteskattelov. Lykkes det, så bliver vi jo nok også enige om teknikken i forbindelse med opkrævningen af denne kulbrinteskat. Vi opfatter dette lovforslag som et stykke skatteteknik.

Jeg ved ikke på nuværende tidspunkt, om det er en rigtig konstruktion, at ligningsrådet skal være den egentlige skatteansættende myndighed og oven i købet også kan give denne skatteansættende myndighed videre til en lokal ligningskommission eller ligningsmyndighed, hvis der er tale om et selskab, der både har kulbrinteindkomst og anden form for indkomst. Denne konstruktion kunne forekomme noget vilkårlig.

Vi har i øvrigt også kritiseret den placering, ligningsrådet har fået i forbindelse med den egentlige kulbrinteskat. Det er også en af grundene til, at vi selvfølgelig må se dette lovforslag og den egentlige kulbrinteskattelov i sammenhæng. Det gælder naturligvis også, om det er rigtigt at have betaling i to rater, som det allerede er nævnt af hr. Hagen Hagensen, og det gælder blandt andet også spørgsmålet om oplysningspligt og en række andre ting.

Men alt i alt er venstres budskab her, at vi ikke tager stilling til denne sag nu, og at det afgørende må være at komme til vejs ende med den egentlige kulbrinteskattelov.

Kalnæs (SF):

I SF kan vi i vidt omfang tilslutte os det lovforslag, der er til behandling. Vi synes, at det er hensigtsmæssigt at samle reglerne for kulbrintebeskatningen i en særlig lov, sådan at dette regelsæt i vidt omfang kan variere uafhængigt af de øvrige regelsæt. Vi synes også, at det er hensigtsmæssigt, at man laver en central skatteansættelse for kulbrinteom-